

ЖЕППО

На хыляда и четырестотинь и осемдесять...

ГУБЕТТА, (отъ единъ жгълъ на театроу)

На хылядо и четыресттинь и девятдесеть и осемъ.

ЖЕППО

Да, да, имашь право. Въ една срѣда вечерь срѣщю четвъртакъ....

ГУБЕТТА

Не. Въ единъ вторникъ вечерь срѣщю срѣда.

ЖЕППО

Имашь право. — Тъзи вечерь, прочее, единъ кайкчія който бѣше привѣзаль варкѣ-тѣ си въ прибрѣжіето на Тибрь, изподь църквата Святы-Хіеронимъ, за да приглѣжда стокѣтѣ, видѣлъ едно сграшно приключеніе. Часътъ былъ около петъ прѣзъ ношь-та. Кайкчія-та сѣглѣда че идатъ, по пѣтътъ на лѣво отъ църква-та, двама хора пѣщци кои-то глѣдахъ насамъ-нататъкъ съ безпокойствіе; послѣ дойдохъ еще двама, и най-сетнѣ трима: всичкы-тѣ бѣхъ седемъ души. Единъ само измежду тѣхъ бѣше на конь. Ношь-та бѣше доста тъмна. Сичкы-тѣ кѣщи, кои-то ся намиратъ по-край Тибрь, бѣхъ изгасили свѣщи-тѣ и само на единъ прозорець ся виждаше една малка свѣтлина. Седмината челоувѣци ся приближихъ до рѣкѣтѣ. Оизи, който яздеше, обърна коня си съ заднище-то къмъ Тибрь; тогызъ кайкчія-тѣ видѣ че висехъ на сапѣ-та на конь-тѣ отъ едната страна крака, а отъ друга-та глава и рѣцѣ, — въ единъ думѣ, тѣло-то на убытъ челоувѣкъ. Догдѣто двама отъ другары-тѣ имъ вар-